

holder paa et stort Handelscontoir erholder i Almindelighed imellem 2,000 og 3,000 Rbd.; det er vistnok ogsaa et trættende Arbejde; men der udfordres dog ikke de Kundskaber til at være Bogholder, som til at være Statsrevisor, og jeg maa gjentage ved denne Sag, hvad jeg tidligere har tilladt mig at yttre, at det vistnok er klogt og rigtigt, at Staten lønner sine Tjenere, som den har væsentlig Gavn og Nytte af, og som blive anbefoede vigtige og vanskelige Arbejder, saaledes at de kunne være tilfredse i deres Stilling. En Løn af 3000 Rbd. vilde jeg for mit Bedkommende ansee for en taalelig Betaling til en Revisor. Spørge vi de Mænd, der have havt med saadanne Forretninger at gjøre, da troer jeg vist, at de fleste ville erklære, at det er saa at sige et Hestearbejde, at være Revisor, i Særdeleshed naar man, — som her er Tilfældet, — skal danne sig noget Nyt, skal gaae tilbage til de ældre Regnskaber og sammenholde disse med, hvad der nu for tiden eksisterer, og det er ikke saa ubetydelig en Forøgelse af det Arbejde, der for Fremtiden vil komme til at hvile paa Statsrevisorerne. Jeg vil ikke hermed have sagt, at, naar de første Gang udnævnte Statsrevisorer ere komne saavidt, at de have gjennegeaaet de ældre Regnskaber, have berigtiget dem, og gjort deres Udsættelser paa dem saaledes, som de nu foreligge, at det da for Fremtiden vil være saa vanskeligt. Men selv om det bliver mindre vanskeligt, saa vil dog altid det være Tilfældet, at de maae offere deres hele Tid og alle deres Kræfter i Statens Tjeneste som Revisorer. Jeg skal derfor tillade mig, hvis nogen af det høitærede Things Medlemmer mulig vil yttre sig i samme Retning, at stille et Endringsforslag, saaledes, at den Løn, der tilkommer Statsrevisorerne, maa blive noget forhøiet, om end ikke just til den Sum, som jeg har nævnt, saa dog til den Sum, der kunde være en Midelvæi mellem denne Sum og Udvalgets Forslag.

Blechingberg: Jeg kan ikke nægte, at en lignende Tanke har paatrængt sig mig som den, der blev yttret af den sidste ærede Taler, og det vilde idetmindste være ønskeligt, at det var betegnet, at det Honorar af 2000 Rbd. var underkastet Forhøielse, forsaavidt Rigsdagen efter Arbejdets Væfaffenhed maatte finde,

at dertil var tilstrækkelig Anledning. Det er overhovedet ved det Hverv, hvorom her er Tale, at paaagte, at her jo er Spørgsmaal om, at overtage en Masse af Forretninger for et enkelt Aar. Det er jo aldeles uvist, om den, der nu indtræder som Statsrevisor, vil senere faae med disse Forretninger at bestille, naar Veien er banet. Men derimod er det vist, at der navnlig det første Aar er en overveiende Masse af Forretninger, idet Overgangsperioden medfører særdeles Vanskeligheder. Det er nu vel ikke let at vente, at Nogen skulde vilde rive sig ud af sine øvrige Forhold for et enkelt Aar at overtage sig denne meget betydelige Forretningsmasse. En mindre vigtig Betragtning, som jeg endnu vil tillade mig, er, at det er at forudsætte, at Revisorerne i mange Retninger vilde faae Udgifter, paa hvilke der ikke er tænkt i Forslaget; men jeg formener, at det har været Udvalgets Mening, at de i saa Fald maae kunne indgive deres Regning og faae den betalt. Det er f. Ex. paalagt dem i § 6, at besørge Trykningen af vidtløftige Documenter. Det er ogsaa at forudsee, at de vilde faae Udgifter til Skrivematerialier, at de vilde kunne faae en maafee ikke saa ringe Correspondence, der ligeledes kan medføre Udgifter. Jeg veed nu ikke, om der ikke skulde være Anledning til, ligesom der er taget Hensyn til nogle af deres Udgifter i Art 3 og til at lette deres Arbejder i § 9, ogsaa at give en Bestemmelse om disse andre Udgifter, som kunne paalægges dem, eller om det maafee kan ansees som Noget, der er en Selvfølge, og som ikke behøver nogen udtrykkelig Bestemmelse.

Ordføreren: Ja, jeg kan vistnok ikke finde nogen Opfordring til at modstige de ærede Talere, som nys have yttret sig i den Retning, at Honoraret for Statsrevisorerne maafee er temmelig lavt ansat, og det saa meget mindre, som jeg selv oprindelig har været stemt for, at der skulde tilstaaes dem en høiere Betaling. Men jeg har dog maattet fravige at gjøre den Mening gjældende, ved at see hen til, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, at vi endnu ikke ere istand til at bedømme Omfanget af det Arbejde, som vil blive overdraget Statsrevisorerne, og at man først, efter at have lært